

PLATO

III [1 B. et D.]

τὴν ψυχὴν Ἀγάθωνα φιλῶν ἐπὶ χεῖλεσιν ἔσχον·
ἦλθε γὰρ ἡ τλήμων ὡς διαβησομένη.

511c

IV [2 B. et D.]

τῷ μῆλῳ βάλλω σε· σὺ δ', εἰ μὲν ἐκοῦσα φιλεῖς με,
δεξαμένη τῆς σῆς παρθενίης μετάδος·
εἰ δ' ἄρ' ὁ μὴ γίγνοιτο νοεῖς, τοῦτ' αὐτὸ λαβοῦσα
σκέψαι τὴν ὄρην ὡς ὀλιγοχρόνιος.

522c

V [3 B. et D.]

μῆλον ἐγώ· βάλλει με φιλῶν σέ τις· ἀλλ' ἐπίνευσον,
Ξανθίππη· καγὼ καὶ σὺ μαραινόμεθα.

522c

VI [8B., 7D.]

νῦν, ὅτε μηδὲν Ἄλεξις ὅσον μόνον εἶφ' ὅτι καλός,
ὥπται, καὶ πάντῃ πᾶς τις ἐπιστρέφεται.
θυμέ, τί μηνύεις κυσὶν ὀστέον, εἴτ' ἀνιήσῃ
ὑστερον; οὐχ οὕτω Φαῖδρον ἀπωλέσαμεν;

522c